

Introduction to Midrash Part 2

Rabbi Chaim Metzger

cmetzger@torontotorah.com

What kinds of Midrashim are there on our Parsha??

Cursing G-d (Vayikra 24: 10-23)

Vayikra 24:10-23

10) And the son of a Yisra'elite woman, whose father was a Mizrian man, went out among the children of Yisra'el: and this son of the Yisra'elite woman and a man of Yisra'el strove together in the camp; **11)** and the Yisra'elite woman's son blasphemed the name of the Lord, and cursed. And they brought him to Moshe: (and his mother's name was Shelomit, the daughter of Divri, of the tribe of Dan:) **12)** and they put him in custody, that the mind of the Lord might be shown them. **13)** And the Lord spoke to Moshe, saying, **14)** Bring forth him that has cursed outside the camp; and let all that heard him lay their hands upon his head, and let all the congregation stone him. **15)** And thou shalt speak to the children of Yisra'el, saying, Whoever curses his God shall bear his sin. **16)** And he who blasphemes the name of the Lord, shall surely be put to death, and all the congregation shall certainly stone him: both the stranger, and he that is born in the land, when he blasphemes the name of the Lord, shall be put to death. ...**22)** You shall have one manner of law, as well for the stranger, as for one of your own country: for I am the Lord your God. **23)** And Moshe spoke to the children of Yisra'el, and they brought him that had cursed out of the camp, and stoned him with stones. And the children of Yisra'el did as the Lord commanded Moshe.

ויקרא פרשת אמור פרק כד פסוק י - כג

(י) ויצא בן-אשה ישראלית והוא בן-איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו במחנה בן ישראלית ואיש הישראלי: (יא) ויקב בן-האשה הישראלית את-השם ויקלל ויביאו אתו אל-משה ושם אמו שלמית בת-דברי למטה-דן: (יב) ויביאהו במשמר לפרש להם על-פי יקוק: פ (יג) וידבר יקוק אל-משה לאמר: (יד) הוצא את-המקלל אל-מחוז למחנה וסמכו כל-השמעים את-ידיהם על-ראשו ורגמו אתו כל-העדה: (טו) ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כייקלל אל-הו ונשא חטאו: (טז) ונקב שם-יקוק מות יומת רגום ורגמו בו כל-העדה כגור באזרה בנקבו-שם יומת: ... (כב) משפט אחד יהיה לכם כגור באזרה יהיה כפי אני יקוק אלהיכם: (כג) וידבר משה אל-בני ישראל ויביאו את-המקלל אל מחוז למחנה ורגמו אתו אבו ובני-ישראל עשו כאשר צוה יקוק את-משה: פ

Aggadah on the Mekalel

... And the son of an Israelite woman came out — From where did he go out? [Surely not from the camp, since the text “and a fight broke out in the camp”]

Rabbi Levi said, “He went out from his eternal life (עולמו; R. Levi connects ויצא with the last word of v. 8: the everlasting covenant, - ברית עולם ie, by his blasphemy he lost his eternal life).

R. Berachya said: “he came out (יצא) (with an argument) from the above section. He said: it is written 'You shall take choice flour and bake twelve loaves [...every Shabbat] (Lev. 24:5-9)'. Surely it is the way of a king to eat warm bread every day; is it perhaps His way to eat bread that has been cold for nine days?! [technical explanation from the Tanchuma]

Rabbi Chiya taught: “he came out (יצא) (with an argument) from the section regarding family connections. He had gone to pitch his tent in the camp of the tribe of Dan. They told him: "what [claim] do you have to pitch your tent in the camp of Dan?" He replied: "I am from one of the daughters of the tribe of Dan". They said to him: "It is written (Numbers 2:2) 'Every man [of the children of Israel shall encamp] by his own standard, that bears the signs of their father's house' - and not the mother's!" He went in to the judicial court of Moses to have the matter decided and came out (יצא) declared to be in the wrong. He then stood up and blasphemed.

For a more please see Toronto Torah Podcast tiny.cc/spodcast

וַיֵּצֵא בֶן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית, מֵהֵיכָן יֵצֵא, רַבִּי לְוִי אָמַר יֵצֵא מֵעוֹלָמוֹ, כִּמְה דְאֵת אָמַר (שמואל א יז, ד): וַיֵּצֵא אִישׁ הַבְּנִים. רַבִּי בְרַכְיָה אָמַר מִפְּרִשָּׁה שֶׁל מַעְלָן יֵצֵא, אָמַר כְּתִיב (ויקרא כד, ה): וְלִקְחַתְּ סֶלֶת וְאֶפֶיֶת אֹתָהּ, דְּרַכּוּ שֶׁל מֶלֶךְ לְהִיּוֹת אוֹכֵל פֶּת חֲמָה, שְׂמָא צוֹנְנַת, כְּהֵיא דְתַנְיִן תַּמּוֹן לֶחֶם הַפְּנִים אֵין נֶאֱכַל פְּחוֹת מִתְּשֻׁעָה וְלֹא יֵתֵר עַל אֶחָד עֶשֶׂר, כִּי־צִד נֶאֱפָה בְּעֶרְבֵי שַׁבָּת וְנֶאֱכַל בְּשַׁבָּת, לְתִשְׁעָה. חָל לְהִיּוֹת יוֹם טוֹב בְּעֶרְבֵי שַׁבָּת, נֶאֱכַל לְעֶשְׂרָה, שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה נֶאֱכַל לְאֶחָד עֶשֶׂר, כְּדֹאִיתָא בְּתַנְחוּמָא. תְּנִי רַבִּי חִיָּא מִפְּרִשָּׁת יוֹחֲסִין יֵצֵא, שְׁבָא לְטַע אֶהְלוּ בְּמַחְנֵה דָן, אָמְרוּ לוּ מַה לָּךְ לְטַע אֶהְלֵךְ בְּמַחְנֵה דָן, אָמַר לְהֵם מְבֻנּוֹת דָן אֲנִי, אָמְרוּ לוּ כְּתִיב (במדבר ב, ב): אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּאִתַּת לְבַיִת אָבְתָם וְלֹא לְבַיִת אֲמוֹתָם, נִכְנַס לְבַיִת דִּינּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא מִחֵיב, עֲמַד וְגִדְף.

Homiletical Midrash (Sifra Emor 13:11)

11) ([Vayikra 23:21-22](#)) "And you shall call out on this self-same day a holy calling ... And when you harvest the harvest of your land, do not end off the corner of your field in your reaping and the gleaning of your harvest you shall not gather." R. Avardimos b. R. Yossi said: Why did Scripture see fit to insert this (peah and leket) in the midst of the festivals — Pesach and Shavuoth on one side, and Rosh Hashanah and Yom Kippur on the other? To teach that one who gives leket, shikchah, peah, and the poor tithe — it is accounted to him as if the Temple existed and he offered up his sacrifices therein. And one who does not give it — it is accounted to him as if the Temple existed and he did not offer up his sacrifices therein. (Translation by Rabbi Shraga Silverstein)

For more see Toronto Torah tiny.cc/torontotorah

[יא] "וּקְרָאתֶם בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ... וּבִקְצֹרְכֶם אֶת קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פְּאֵת שְׂדֵךְ בְּקִצְרוֹ וְלִקֵּט קִצִּירָךְ לֹא תִלְקֹט" -- אָמַר ר' אַנְדִּימֹס בְּרַבִּי יוֹסִי, וְכִי מָה רָאָה הַפְּתוּב לַתְּנָה בְּאִמְצַע הַרְגָּלִים -- פֶּסַח וְעֵצֶרֶת מִכָּאן, וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכָּאן? אֵלֶּא לְלַמֵּד שְׁכָל מִי שֶׁהוּא מוֹצִיא לְקֵט שְׂכֵחָה וּפְאָה וּמַעֲשֵׂר עָנִי, מַעֲלִים עָלָיו כְּאֵלּוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם וְהוּא מִקְרִיב קִרְבָּנוֹתָיו לְתוֹכוֹ. וְכָל מִי שֶׁאִינוֹ מוֹצִיא לְקֵט שְׂכֵחָה וּפְאָה וּמַעֲשֵׂר עָנִי, מַעֲלִים עָלָיו כְּאֵלּוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם וְאִינוֹ מִקְרִיב קִרְבָּנוֹתָיו לְתוֹכוֹ.

Midrash Halacha – Sifra (Torat Cohanim)

Sifra – Torat Cohanim Parsha 9 Chapter 9:1

If a year needed to be made a leap year and Beit Din sat down and debated it and stood up to make the decision but were unable to declare “it is a leap year” before the next month started one may have said it is still a leap year, Talmud Lomar we learn out saying – ‘that you will declare them’ are My holidays. If you declare them they are my holidays, if you do not then they are not my holidays

ספרא אמור פרשה ט סוף פרק ט אות א - ב

(ב) היתה שנה צריכה להתעבר וישבו ונתנו בדבר ועמדו ולא הספיקו לומר מעוברת עד שאירע הדבר יכול תהא מעוברת, תלמוד לומר אשר תקראו אותם מועדיי קראתם אתם מועדיי ואם לאו אינם מועדיי.

Petichta פתיחתא (Mevo LeMidrash)

Petichta, or Petichah in Hebrew, (Literally opening) is a drasha of specific type. Petichta generally begins with Rabbi X Patach, opened. Afterwards there is a verse from the Writings termed 'Pussuk Rachok,' 'the far verse' or the פסוק הפתיחה 'opening verse.' After the pussuk there is a Drasha, or series of Drashas, that explain the verse until it reaches at the end 'Pussuk Haseder,' the verse from the parsha, meaning the first verse (or second or third) of the biblical section. The degree of the success of the Darshan (homileticist/sermonizer) in a sermon of this type is based upon the midrashic development and how it convinces in the transition from 'pussuk harachok' to 'pussuk haseder,' verses that according to their simple understanding have no connection.

Petichta's generally appear in the beginning of parshiyot divisions in Midrashim. Research in this area has suggested several explanations for the structure and its purpose:

1. Initially people thought it was an introduction to the midrashim that followed but we simply didn't have the drasha.
2. Y. Heineman claims Petichta is a type of drasha preceding Torah Reading and that is why its final verse connects to the portion being read.
3. Y. Frankel offered that they were created in the Beit Midrash in order to demarcate in a celebratory way the beginning of drashot for a new Parsha or to emphasize the important verses in a specifically for Darshans.
4. Other scholars point out that many petichtas seem to have been collected by editors, not a true living midrash that was given. Drashot from the Petichta types were beloved to Darshans and the editors of Midrash, so they changed the standard petichta structure to create petichtas of new types such as the cyclical ones we started with, petichta's that open with a halachic question, and more.

Vayikra Rabbah 29:3

R' Yehuda Bar Nachmeini in the name of Rabbi Shimon ben Lakish opened (Patach) 'G-d is gone up with a shout (Terua) , the Lord with the sound of a shofar.'

When G-d goes up to sit on the seat of judgement on Rosh Hashannah he goes to exact 'din' exact judgement, similarly 'G-d goes up with a Terua'. Since Israel takes their Shofars and blows immediately 'G-d with the sound of a shofar.' What does G-d do? He stands up from the seat of 'din' and sits in the seat of compassion and is filled with compassion turning the Midat haDin, trait of Exact Justice, to midat haRachamim, trait of compassion. When? On Rosh hashannah 'in the seventh month on the first of the month (Vayikra 23:24)

ויקרא רבה (מרגליות) פרשת אמור פרשה כט

[ג] יהודה בר נחמני בשם ר' שמעון בן לקיש פתח "עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה יִקְנֶקֶק בְּקוֹל שׁוֹפָר: (תהלים מז, ו)."
כשהקב"ה עולה לישב על כסא הדין בראש השנה לדין הוא עולה, הוא הדין עלה א-להים בתרועה. וכיון שישאל נוטלין שופרותיהן ותוקעין מיד י"י בקול שופר, מה הקדוש ברוך הוא עושה עומד מכסא הדין ויושב על כסא רחמים ומתמלא עליהם רחמים והופך להם מדת הדין למדת רחמים. אימתי? בראש השנה, בחדש השביעי באחד לחדש.

חלוקה היסטורית של המדרשים

המאה הארבע עשרה	המאה השלוש עשרה	המאה השניים עשרה	המאה האחת עשרה	המאה העשירית	המאה התשיעית	המאה השמינית	המאה השביעית	המאה השישית	המאה החמישית	המאה הרביעית	המאה השלישית
<p>תדפיס מתוך הספר מבוא למדרשים ענת רייזל</p> <p>הוצאת תבנות מכללת הרצוג - גוש עציון 02-9937333</p>				מכילתא דרבי ישמעאל							
				ספרי במדבר							
				ספרא							
				ספרי זוטא במדבר							
				ספרי דברים							
				ספרי זוטא דברים							
				מכילתא דברים							
				סדר עולם							
				פרק שירה							
				מכילתא דרשב"י							
				אבות דרבי נתן							
				בראשית רבה							
				ויקרא רבה							
				מדרש תנחומא (רובו קהן)							
				מדרש תנחומא (רובו בנינים)							
				מדרש תנחומא (רובו מאוחר)							
				פסיקתא דרב כהנא							
				פסיקתא רבתי (פסקאות קדומות שמקורן בפסיקתא דרב כהנא)							
				פסיקתא רבתי (רוב הדרשות)							
				פסיקתא רבתי (דרשות מאוחרות)							
				שמות רבה א							
				שמות רבה ב							
				שמות רבה השלם							

Summary

Midrashim on Emor

Midrash Aggadah – the one who
cursed G-d

Midrash Halakha – Sifra

Homiletic Midrash

Petichta

Introduction to Midrash

**Wednesdays @8:45pm
beginning April 27**

*Is Midrash supposed to
be taken literally?
Is it just stories?*

DATES:

April 27
May 11
May 25

Rabbi
Chaim
Metzger

ZOOM LINK

TINY.CC/CHAIMMETZGER

& IN-PERSON AT BAYT!

JARVIS FREEDMAN LIBRARY

For More Information :
cmetzger@torontotorah.com

Please email
cmetzger@torontotorah.com
to sign up for sources and
recordings

תורת ה' תמימה
A BEIT MIDRASH FOR
TORAH

לך אוננה ולירעך
A BEIT MIDRASH FOR
ZIONISM

חנוך לעור על פי דרכו
A BEIT MIDRASH FOR
STUDENTS

בנות מלכים ביקרותיך
A BEIT MIDRASH FOR
WOMEN

בכל מלאכת הקודש
A BEIT MIDRASH FOR
PROFESSIONALS

Count the Omer

Today is Twenty-Six Days, which are Three Weeks and Five Days of the Omer.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת
הָעֹמֶר.

הַיּוֹם שֶׁנֶּשְׂאָה וְנַעֲשֶׂרִים יוֹם, נְשָׂהּם שְׁלֹשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְחֲמֵשָׁה יָמִים לְעֹמֶר: